

Original
JAPANESISKA SAGOR

Spåröfen med den Klippta Tungan.

PÅ SVENSKA AF KONNI ZILLIACHT.

Wentzel

Hägelstams Förlag.

Helsingfors.

1761
Kapsel

鮮
美
水
画

T. HASEGAWA'S TRYCKERI
Ed. Hiyoshihara
TOKYO.

Sparfven med den Klippta Tungan.

UN gammal gubbe och hans hustru, som för mycket länge sedan lefde i Japan, hade en

tam sparf, den de höllo mycket af och
vårdade på det bästa. En dag, då
deras grannes hustru, en elak, gammal
käring, gjort i ordning en skål stär-
kelse för att stärka kläder, kom sparf-
ven och åt upp stärkelsen. Stor var
skadan visst inte, men den elaka
käringen blef dock så rasande att hon
fångade sparfven och klippte af dess
tunga, hvarpå hon lät den flyga bort.

Då dess egare horde hvad som
händt sörjde de bittert och begåfvo
sig båda ut att söka den stackars
sparfven. De vandrade öfver bärg
och slätter, genom skogar och dalar,

letande efter sin sparf och ropande
dess namn, men länge förgäfv.

Slutligen mötte
de den på ett
bärg

och sparfven blef så glad öfver återseendet att den genast förde dem till sitt hus och välkomnade dem på det bästa. Sparhustrun hemtade omedelbart ett käril med vatten så att de kunde tvätta vägdammet från sina fötter. Och sedan de det gjort blef där gästbud med fisk och ris och sake, eller risvin, och mycket annat godt. De åto och drucko allt hvad de kunde och blefvo alla så muntra att sparfven till sist hoppade upp och dansade sparvedansen för att roa sina kära gäster. Men då det led mot aftonen sade

dessas att de måste gå
hem och då

hemtade sparfven fram två korgar
med lock.

“Jag vill gifva er en afskeds-
gåfva,” sade han. “Hvilken vill ni
hafva, den tunga eller den lätta?”

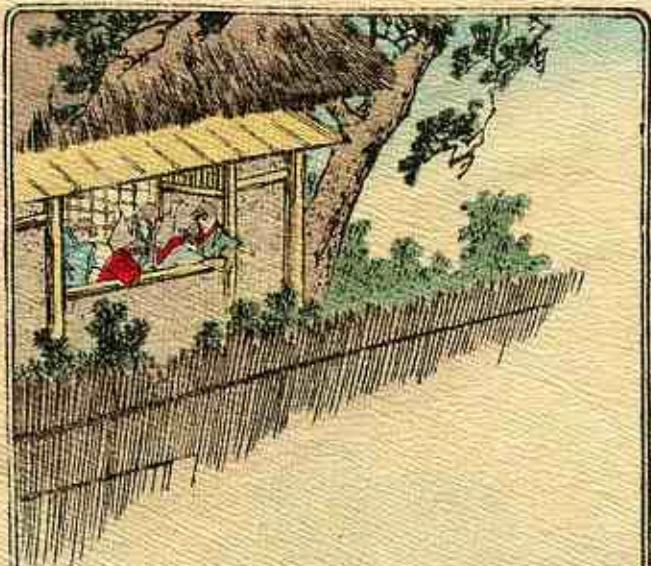
“Gif oss den lätta korgen,” svarade gästerna, “vi äro gamla och kunna lättare bära den.” Sparfven gaf dem den lättare korgen och de båda gamla vandrade hem med den. Där öppnade de sin korg och funno hela rullar af dyrbart siden samt guld, silfver och juveler utan ända. Ju mera de togo ut ur den förtrollade korgen, desto mera fanns där kvar så att de på en gång blefvo mycket rika genom sparfvens frikostighet.

Den elaka käringen blef utom sig af afund då hon såg allt detta och begaf sig genast själf på vag för

att besöka sparvarna. Hon fann lätt deras hus och sökte ställa sig in has dem med söta ord och vänliga later. Och ehuru sparven alls inte visade sig förtjust öfver besöket bad hon honom likväl till sist om någonting att taga med sig till minne däraf. Då hemtade sparven fram två dylika korgar som förut och bad henne välja en af dem. Den snåla käringen trodde att den större korgen själfallet också innehöll större rikedomar, hvarför hon genast valde den och begaf sig på väg med den tunga korgen på ryggen. Det var endast

med största svårighet hon formådde bara den, men tanken på skatterna

hon trodde den innehålla uppmun-
trade henne att fortsätta.

Slutligen kom hon hem och
skyndade att öppna sin korg. Men

där funnos alls inga skatter, utan i stället hoppade en hop otäcka troll ut ur den och slet den elaka käringen i stycken till straff för hennes grymhet mot sparfven.

